

ны-ты нему силы на природж-тѣ! Кытъ-тъ, Акула-та (рыба, коя-то яде человѣци), брѣзый Делфинъ прѣплувать океана; а человѣкъ хврьчи на свои-ты корабы отъ единий полюсъ до другой, прѣминува отъ море-то въ рѣкы-ты, отъ солены-ты воды въ сладкы-ты, отъ сладкы-ты въ солены-ты и оставя сльдъ себе си надалечь тыя жители на океана. На природж-тѣ человѣческѣ не е свойственно, както на рыбж-тѣ, да ся спуша въ глѣбочинж-тѣ на вль-ны-ты; нѣ водолозный звѣнецъ му позволява да слиза на морско-то дѣно и да останува по нѣколко чяса тамъ. Колко-то и да ся слабы и безсилны рѣ-цѣ-ты на человѣка и всичкы-ты му членове, като гы сравнимъ съ силж-тѣ, коя-то ся намира въ хо-бота (муцунж-тѣ) на слона, или въ ногж-тѣ на тоя исполинъ, или въ опашкж-тѣ на кыта, коя-то съ единъ ударъ разрушява корабы и гы подхвръля на-горѣ, нѣ человѣкъ удлѣжява рѣкж-тѣ си чрезъ ло-сть, и съ врѣтѣшкж (макарж) клати и подвига най-голѣмы тяжести. Зѣбъ-тѣ на бобры прѣрѣзва доста дебелы дрѣвени клонове; нѣ тріонъ-тѣ и брадва-та, въ рѣцѣ-тѣ на человѣка, уничтожява най-старж, не-покѣтижтѣ горж; свредель-тѣ пробива по-глѣбоко, отъ колко-то чьовка-та, на коњъ-то и да е птицж, или хоботецъ-тѣ на бубулечкж, въ най-ягко-то дрѣво, и може дори да пробива камни и металлы. Око-то человѣческо, при всичко-то му възможно съврьшен-ство, нѣма проницательность-тѣ на сокола или орела, тѣй като не може да отличя прѣдмѣты-ты, кои-то съ далечь отъ него на повыче отъ 3500 стѣпки; нѣ като ся въоражи человѣкъ съ телескопъ, раз-глядва най-далечны прѣдмѣты, и чрѣзъ него познава величіе-то мірозданіе-то, а чрѣзъ микроскопа прѣдъ